

Landskap: *Småland*

Upptecknat av: *Thage Bengtsson*

Härad: *Albo*

Adress: *Brunshult Hjörtsberga*

Socken: *Hjörtsberga*

Berättat av: *Johan Johansson*

Uppteckningsår: *1943*

Född år *1864* i *Hjörtsberga*

Uppteckningen rör *Sägner om Karl den XII*

~~H. No. 16.~~

M. 9026:1.

Såger om Karl den XII.

De gamla gubbarna, som levde under 1800-talet, talade gärna om Karl den XII. Så berättade de, att Karl den XI ej var far till konge Karl, utan det skulle vara en drabant. Detta skulle ha gått till på så sätt, att Karl den XI en mörk natt gick ut ur sin och drottningens sängkammare för att uträtta ett ärende. Skräk smög sig en av drabarterna in i sängkammaren och lade sig i jämte drottningen, men han aktade sig att dröja för länge, utan när kungen älskade, var drabarten sin hos. När kungen kom in i sängkammaren ville också han krypa

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 9026:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.
till dräkningen. Men dräkningen yllade
förvånad: "Kommer du så snart tillbaka,
min vän, du har ju nyss varit hos mig?"
Då kungen hörde detta, förstod han, att
en främling smugit sig in och lagit
hans äktenskapliga rättigheter. Kungen
störtade ut i dräkternas sovrum, som
låg in till hans egen sängkammare.
Men alla dräkterna sov. Utan att
ända ljus eller göra något buller gick
kungen till alla dräkternas sängar
för att utrona, om någon var väken.
Han lyssnade med örat över huvudgärden
på deras andedräkt. Till slut kom han
till en dräkter, som drog korta, håftiga
andetag, och vars hjärta hördes banka
i bröstet. Kungen tog upp en sax och

M. 9026:3.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

klippte av den ena mustaschen på den liggande. Nu trodde sig kungen ha fallande bevis mot den brottlige, och väntande till den kommande dagen för att ställa den skyldige till ansvar gick han lyst sin väg. Morgonen därpå då kungen ställde upp sina dröbanter till monsting, hade allrummars knektarna klippt av sig den ena mustaschen, och kungen fick inte någon klarhet i vem som gjort inkrång i hans sängkammare.

När Karl den XII föddes hade han i sin högra hand, som var krutten, en stelnad blodlever i form av ett svärd. Ett varsel till hans krigiska levnad.

Det sades också, att såväl Karl var osårbar mot alla kulor På

M. 9026:4.

kvätlarna, efter slutet fältslag, brukade
han rända de avtagna stötlarna upp
och ner och lämna ut kulorna.
Hans syster, Ulrika Eleonora, som fickade
efter kronan, lät så tilligen stöpa en
silverkula och mutade en polsk
ryttare att skjuta kronungen.

4.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV